

Posláním křesťana je pracovat s církví a s obcí

*P. Zbigniew Czendlik o angažovanosti křesťanů
(nejen) v komunální politice*

Je to jen pár dnů, co jsem potkal myslivce, který se mi pochlubil, že pro svůj myslivecký spolek loni odpracoval 350 brigádnických hodin. V tomto množství je to asi ojedinělý případ, ale zjišťuji, že těch, kteří věnují „svému“ spolku 50 až 100 hodin brigádnické práce ročně je mezi lidmi poměrně dost.

Téměř každá vesnice má skupinu dobrovolných hasičů, kteří odvádí „pro veřejné blaho“ hodiny a hodiny dobrovolné práce. Nejde zapomenout ani na sportovní kluby, které existují na podobných principech. Když jsem pořádal v jedné obci kulturně společenskou akci, tak to byli místní volejbalisté a fotbalisté, kteří se dobrovolně přihlásili k pomoci.

Je pak naprosto pochopitelné, že v komunálních volbách najdeme vedle sebe kandidátky volejbalistů, myslivců a různých občanských sdružení až po tradiční politické strany, které se ale často objevují jen tak do počtu.

A tak ty různé spolky obdivuji, s jakým nasazením se jejich členové angažují nejen v zajištění vlastní existence, ale jak se angažují a snaží, když jde o život obce. A jak často tihle „neznabozi“ (jak je někdy hanlivě nazýváme), které večer potkáte v místní hospodě u piva, spolehlivě pomůžou i faráři!

Nechci si stěžovat. Možná to trochu zveličuji, ale pozoruji, že my věřící jsme stále apatičtí, bez života a bez ducha. Doktor by takový stav diagnostikoval jako nemoc a já si skutečně myslím, že nemocní jsme. Ta nemoc se jmenuje duchovní obezita.

O tělesné obezitě se píše a mluví na každém kroku. Četl jsem nedávno, že Češi jsou druhým nejtlustším národem v Evropě.

Na špičce pak jsme s bezbožností - v tom jsme mistři. A myslím, že to spolu souvisí: jsme zkrátka duchovně obézní. Za léta jsme nabrali „duchovní tuk“, soustředili jsme se na budování sebe sama místo toho, abychom působili jako křesťané ven, do světa. A tak jsme tloustli a tloustlí. Proto dnes stojíme na místě, bolavé klouby už nám mnoho pohybu nedopřejí.

Jak z toho ven? Pomohl by nám, stejně jako při tloušťce tělesné, pohyb. Všechno, co žije, se pohybuje. Pouze tak tuto duchovní tukovou hmotu proměníme v duchovní svalovinu.

Měli bychom vyjít ven, do světa - to je naše poslání. Na standartě bychom neměli mít blaho církve nebo své blaho, ale blaho nás všech - to má být naším cílem. Posláním křesťana není pracovat pro církev či pro obec. Posláním křesťana je pracovat s církví a s obcí. Jsme součástí církve, obce, této země.

V brzké době budeme slavit slavnost Seslání Ducha Svatého. Ten Duch byl na nás vylit! Ten Duch, který dává život, který vším pohybuje. Ukažme, že ho skutečně máme, nedejme se zahanbit myslivci nebo dobrovolnými hasiči.

ZBIGNIEW CZENDLIK